

ralpostdirektør, og det er det, vi ikke vil have ham til at være. Vi ville have Generalpostdirektøren til at leve blandt de praktist dygtige postalfæ Folk, for derigjennem at kunne gribe Initiativet til en hvillensomhelst god Forbedring. Vi havde nemlig tænkt os, at der under selve Generalpostdirektøren blev lagt en stor Mængde af disse Smaaager, som daglig maa ordnes gennem Postvæsenet, medens de store Sager, der gribe ind i Postvæsenets Organisme, vilde blive Noget, som kan vilde komme til at afgjøre med Indenrigsministeren. Der bør han altsaa være den, som har direkte Referat til Ministeren, altsaa Ministerens Førstemand, som denne henholder sig til. Den ærede Minister mente i Grunden ogsaa, at vor Tanke var bedre end Flertallets, idet han udtalte, at det i Grunden var nærmere hans, naar vi gav Generalpostdirektøren en saadan Stilling; men saa mente han, man skulde kalde ham Departementschef. For mig er Navnet ligegyldigt. Jeg mener nu, at Generalpostdirektør vil være det rette Navn, men det, det kommer an paa, er jo at have den rette Ordning. Jeg vil derfor foreslaa de Herre, at vi stemte for, at dette Sekretariat gaar ud. Skulle vi have det, saa vil jeg dog virkelig i det Mindste til Bde Behandling arbejde for, at vi hellere blive ved det Bestaaende, thi det Andet bliver i Virkeligheden ikke nogen Forbedring. — Derjom ærede Medlemmer ville efterse de Tabeller, som findes i Betænkningen, ville de jo se, at det er en betydelig Forhøielse som Udbalget, baade dets Flertal og dets Mindretal er gaaet til. De Lønninger, vi her omhandle, andrage efter de nugældende Regler, med Dyrtidstillæg osv.; en Sum af 684,000 Kr. med et rundt Tal. Flertallets beløber sig til 794,000, Mindretallets til 784,000. De vil altsaa se, det er meget store Summer, her lægges til; men jeg er enig med den høitærede Minister i, at den største Bart heraf hidrører fra den større Udvikling, som Postvæsenet i den senere Tid har faaet og ikke just fra, at Lønningerne ere blevne større; dersom man skulde have steget saa meget med Hensyn til Lønningerne, vilde jeg da ogsaa have modsat mig en betydelig Del af disse Lønninger. Jeg kan huffe, at der i 1880 blev vedtaget en Lov her om Toldvæsenets Lønninger. Den var, saavidt jeg husker, et Kompromis mellem en Del af Flertallet og Mindretallet, men man har altid senere raabt paa, at Konsekvensen af den burde virke paa fremtidige Lønningsslove. Hvis det altsaa havde været saaledes, at vi havde gaaet op over dette i

sin Almindelighed, kunde jeg ikke have tiltraadt det, saa meget mere som jeg tror, at de Tider, vi dengang havde, i 1880 og 1881 med vare ganske anderledes og bedre end nu. Dengang vedtog Flertallet i dette Thing et Forslag til Postlønningssloven, der holdt sig til de Principer, jeg nu fremfører. Dersom ærede Medlemmer ville se Endringsforslag under Nr. 9, ville De se, at Mindretallets Stilling med Hensyn til den Afdeling af Embedsmænd er 1,600, 1,400, 1,200 og 1,000 Kr., i Mod sætning til Regjeringens 1,800, 1,600, 1,400, 1,200 og 1,000 Kr. og til det andet Mindretal, som har fremsat nogle forøvrigt mærkelige Tal i en Lønningsslov, med 50 Kr., nemlig 1,700, 1,550, 1,300, 1,100 og 900 Kr. Det Sidste skal jeg ikke opholde mig videre ved. Hvad jeg vil fremhæve, er, at den Stilling, Mindretallet indtager; er den Stilling, som dette Things store Flertal i 1880 slog fast, det Samme, som gjælder med Hensyn til de tilsvarende Embedsmænds Lønninger under Toldvæsenet. Nu vil man sige: Ja, men under denne Afdeling findes 8 Mænd paa 1,800 Kr.s Lønning. Dette er ganske rigtigt, men de være heller ikke til Postexpedienter; thi det er Toldkontrollører, medens de, som Postexpedienterne skulle sættes lige med, ere Toldassistenten, ligesom disse ogsaa svare f. Ex. til Telegrafister. Paa dette Punkt vil Flertallets Forslag medføre en Merudgift udover det, som man vilde give i 1880 af 5,550 Kr. aarlig. Saa kan man jo sige, at det er ikke saa meget, men Konsekvensen vil jo blive, at vi indføre det Selvsamme paa de andre Lønningsslove, og det f. Ex. allerede naar vi komme til det næste Lovforslag paa Dagsordenen. Saa vil man selvfølgelig gjøre det Samme der, og det vil jo ogsaa være rigtigt. Jeg vil for min Part sige, at hvis Flertallet her idag gaar til et forandret Standpunkt fra dengang, følger jeg naturligvis med paa det næste Lovforslag og tager Konsekvensen af den Stilling. Det er altsaa nok nu mellem 5 og 6,000 Kr. aarlig; men Forandringen vil vise sin Virkning gennem alle de forskjellige Lønningsslove. Nu siger jeg saa: Hvad er der da fket med Hensyn til vor Udvikling her i Landet, som kan bevirke, at vi nu skulle gaa udover det, vi vedtog i 1880, der jo endnu var et rigtig godt Nar, til en saadan Lønningssforhøielse paa disse Omraader? Det kan jeg ikke se. Jeg anbefaler derfor det ærede Thing at følge Mindretallet og holde paa Flertallets Stilling fra den Tid; saalænge der ikke fra Flertallets Side anføres noget virkeligt Positivt for dets Forslag. At der er indtraadt saa-